

[Hagen Hagensen.]

fastsatte nødvendige tilfælde — omfanget heraf vil jeg gerne have lov til at drøfte senere i udvalget — ikke kan foretages uden udtrykkelig tilladelse fra de nærmeste pårørende. Jeg mener ikke, det er nok, at der er indsat en bestemmelse i loven om, at justitsministeren kan træffe nærmere bestemmelse herom, det bør være med i selve loven.

Jeg ser også gerne, at der kommer en mere klar bestemmelse om, hvem det er hos politiet, der træffer bestemmelse om obduktion. Det må være en ledende politimand, der foretager bedømmelsen, og jeg tror, det skal være med i lovteksten. Der skal efter min mening også en bestemmelse med om, at underretning om nødvendig obduktion og om årsagen dertil bør gives de pårørende i så vidt omfang, det overhovedet er gør ligt.

I øvrigt vil jeg gerne i forbindelse med lovforslaget rejse spørgsmålet om, hvorvidt der er pligt til — og hvem der har pligt til — at sørge for, at efterladte får besked om et dødsfald, forinden begravelse finder sted. Det drejer sig navnlig om dødfundne personer. Der har i det seneste stykke tid i dagspressen været omtale af, at en datter, der var kommet hjem fra udlandet, hvor hun var bosat, kom for at besøge sin far, men fik at vide, at han var begravet nogle måneder forinden, uden at underretning var givet. Man har spurgt skifteretten, om den ikke ville give besked. Det afviste skiftedommeren i København; det havde man ikke noget med at gøre. Jeg har i min egen praksis lige i de seneste dage været ude for, at en broder til en afdød dødfunden person, der i øvrigt havde ligget som lig længe i sin bolig, fik at vide, at hun var begravet, uanset at der i boligen havde været lettilgængeligt materiale til at finde frem til, hvem der var hendes pårørende. Han har henvendt sig til politiet herom og fået besked om, at det havde de faktisk ikke noget med at gøre.

Selv om det er i udkanten af den lov, vi er ved at tage stilling til, tror jeg, vi må søge frem til et regelsæt, hvorefter man skal søge at finde frem til og give underretning til pårørende til personer, der er død alene, uden at der er nogen umiddelbare pårørende til stede. Sker dødsfaldet på et

sygehus, indrykker man — i hvert fald efter det kendskab, jeg har til det område her — en annonce, hvor man søger efter pårørende til afdøde, og jeg tror, noget lignende kunne praktiseres i andre tilfælde.

Jeg er rede til at se nærmere på forslaget under udvalgsbehandlingen, også med hensyn til nødvendigheden af de nye stillinger, der vil være at oprette. Jeg vil understrege i den forbindelse, at der heldigvis i bemærkningerne står, at oprettelse af nye stillinger vil ske i takt med det behov, der er derfor. Det må vi altså se lidt nærmere på.

Ebba Strange (SF):

Som det er nævnt af tidligere ordførere, er det jo temmelig gamle love og forordninger, der skal afløses af det lovforslag, vi behandler i dag, og det i sig selv siger os, at det er tiltrængt med en ny lov. Det er også tiltrængt med en forenkling og en ensartethed rundt omkring i landet af de regler og de love, der gælder på dette område. Vi skal derfor fra SF's side arbejde positivt med på at få lovforslaget gennemført.

Justitsministeren holder sig i lovforslaget meget tæt op til det forslag, der er aftrykt i den til grund liggende betænkning, og det synes også vel gennemarbejdet. Der er imidlertid andre ordførere, der har peget på nogle problemer, og jeg tror, der ligger et udvalgsarbejde foran os, som må få os til at se lidt nærmere på nogle af dem. Jeg skal pege på nogle enkelte.

Vi indfører med denne lov en bestemmelse om, at udstedelse af dødsattester og bestemmelse af dødsårsag og døds måde kun må foretages af læger. Det kan jeg kun tilslutte mig. Det er på tide, at vi får afskaffet ligsynsmændene. Men jeg har et problem, og jeg ved ikke rigtig, hvordan man kan tackle det. Jeg har gennemgående stor tillid til læger, det vil jeg godt starte med at sige. På den anden side så er jeg fuldstændig sikker på, at der kan komme tilfælde, hvor det er den samme læge, der har foretaget behandlingen af en patient, som ifølge lovforslagets § 3, stk. 1, skal foretage indberetningen om, at døden kan være en følge af fejl, forsømmelse eller ulykkelige hændelser i forbindelse med behandling eller forebyggelse af sygdommen. Hvordan sikrer man sig kontrol med læger-